

MRF 2024.251

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 20. september 2024, j.nr. 23/01267

Ophævet og hjemvist Lemvig Kommunes screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om ikke-VVM-pligt for etablering af et el-ladestander ved Lemvig Station, da kommunen efter nævnets opfattelse havde opstillet et vilkår i screeningsafgørelsen angående støjbelastning.

Efter Lemvig Kommune den 30. november 2022 havde vedtaget lokalplan 234 for ladeinfrastruktur ved Lemvig Station, traf kommunen den 12. december 2022 screeningafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at projekt for etablering af et elladeinfrastrukturprojekt ved Lemvig Station ikke krævede miljøvurdering og VVM-tilladelse. Af screeningsafgørelsen fremgik, at bygherre havde udført støjberegninger af den kommende støjbelastning, og at ændringerne på stationsområdet kunne gennemføres under overholdelse af relevante støjgrænser for jernbanestøj og støj fra virksomhedsrelaterede aktiviteter med undtagelse af et spejderhus syd for jernbanen og øst for busparkeringen, hvor støjbelastningen lå lidt over støjgrænsen om natten. Videre fremgik det, at kommunen ikke kunne acceptere en overskridelse af støjgrænsen, da det ville indskrænke muligheden for eventuel omdannelse til boligformål, og at det ifølge nævnets afgørelse ”er beskrevet i lokalplanen, at der skal gennemføres en nøjere projektering af området ved busholdepladsen, så støjen ved spejderhuset ikke overskrider Miljøstyrelsens vejledende støjgrænseværdier for boligområder for åben og lav boligbebyggelse. Hertil fremgår det, at dette kan ske ved en optimeret støjprojektering eller etablering af en støjskærm.” Screeningsafgørelsen blev påklaget af en omboende virksomhed, som bl.a. anførte, at projektet ikke var færdigprojekteret, at projektet overskred støjgrænserne, og at der manglede en situationsplan samt trafik- og støjredegørelse. Miljø- og Fødevareklagenævnet afslog i juni

2023 afslag på at tillægge klagen opsættende virkning, og Planklagenævnet afviste i juli 2023 at behandle klagers klage over plangrundlaget for projektet (23/05173). Miljø- Fødevareklagenævnet (formanden) lagde på baggrund af sagens oplysninger til grund, at kommunen havde fastsat vilkår om støj i screeningsafgørelsen med bemærkningen om, at kommunen ikke kunne overskridelse af vejledende støjgrænser ved spejderhuset. Videre lagde nævnet vægt på, at kommunen under sagens behandling havde oplyst, at den manglende accept var et udtryk for, hvilke støjkrav kommunen ville gøre gældende over for bygherre i forhold til spejderhuset. Sammenholdt med, at der skulle ske en nøjere projektering af området enten ved støjprojektering eller støjskærm fandt nævnet, at der var opstillet var fastsat et vilkår i screeningsafgørelsen, da foranstaltningerne ikke var beskrevet i bygherres ansøgning. Nævnet bemærkede, at kommunen ved fornyet behandling af sagen måtte foretage en ny vurdering af, om påvirkningerne fra projektet, herunder støj ved spejderhuset, medførte krav om miljøvurdering. Såfremt vilkårsfastsættelse var nødvendigt, skulle kommunen udarbejde en miljøvurdering. Afslutningsvist bemærkede nævnet, at kommunen ved en fornyet behandling af sagen skulle være opmærksomme på, at ved vurderingen af, om et projekt er omfattet af miljøvurderingsloven, skal projektet anskues i forhold til bl.a. hele projektets dimensioner og udformning, jf. miljøvurderingslovens bilag 6, punkt 1, litra a.

Kommentar: Nævnets afgørelsen indeholder flere væsentlige betragtninger af interesse for bygherre og kommunerne. For det første viser afgørelsen, at i hvert fald større projekter for ladestander i byzone er omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 (pkt.10.b). For det andet viser afgørelsen, at når en bygherre fremsender ansøgning efter miljøvurderingslovens § 19, skal projektet være så detaljeret, at alle miljøvirkninger kan indgå i VVM-screeningen efter miljøvurderingslovens § 21. Kommunerne kan derfor ikke fortsætte praksis fra implementering af VVM i planloven, hvor screening foregik på et tidspunkt, hvor projektet ofte ikke var konkretiseret, mens dette fortsat er muligt for SMV-screening af lokalplaner. For det tredje understreger afgørelsen, at en VVM-screeningsafgørelse ikke kan indeholde vilkår, jf. **MRF 2024.174 Mfk**, **MRF 2024.177 Mfk** og **MRF 2024.233 Mfk**. Men samtidigt viser nævnets bemærkning, at hvis der i dette tilfælde var indarbejdet en støjskærm i projektet for

ladestandere, vil dette ikke skulle anses for et vilkår, men derimod det projekt, som screenes. I forbindelse med udarbejdelse af denne kommentar har redaktionen indhentet kommunens lokalplan og screeningsafgørelse og må på denne baggrund konstatere, at lokalplan 234 ikke (som anført af nævnet) indeholder bestemmelser om emissionsgrænser for støj, og at lokalplanen heller gyldigt kunne indeholde sådanne vilkår, da disse fastsættes efter miljøbeskyttelsesloven. Derimod fremgår sådanne vilkår af den SMV-screening, som kommunen gennemførte af lokalplanen efter miljøvurderingslovens § 10 og som tilsyneladende er sammenfaldende med VVM-screeningen, hvor nævnets afgørelse understreger vigtigheden af, at kommunerne forlader tidligere praksis for VVM under planloven.

Ophævelse og hjemvisning i sag om ikke miljøvurderingspligt for elladeinfrastrukturprojekt i Lemvig Kommune

Sag: 23/01267

Dato: 20. september 2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, jf. § 49, stk. 1.^[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lemvig Kommunes afgørelse af 12. december 2022 om, at etablering af et elladeinfrastrukturprojekt ved Lemvig Station ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i Lemvig Kommune.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet^[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.^[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 8. januar 2023 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omkringliggende virksomhed. Klager har den 8. februar 2024 fremsendt supplerende bemærkninger dateret den 7. februar 2024.

Klager har navnlig anført, at

- projektet ikke er færdigprojekteret,
- der er inhabilitet, herunder interessesammenfald mellem kommunalbestyrelsesmedlemmer og alle involverede instanser,
- klager ikke har fået svar på flere høringsspørgsmål,
- der mangler en situationsplan, trafikreddegørelse og støjreddegørelse,
- projektet vil overskride støjgrænserne,
- der ikke er en vurdering af magnetfelternes påvirkning,
- projektet vil medføre lugtgener, risiko for brand og udvikling af klorgas,
- anlægsfasen ikke er beskrevet tilstrækkeligt,
- dyreliv mister deres levesteder, og
- busdepotet bør rykkes ud i et erhvervskvarter, hvor der allerede er en transformerstation.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

Klager har desuden anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 16. juni 2023 meddelt afslag på at tillægge klagen opsættende virkning.

Klager har derudover klaget over Lemvig Kommunes afgørelse om, at forslag til lokalplan nr. 234 og kommuneplantillæg nr. 8 ikke skal miljøvurderes. Planklagenævnet har den 4. juli 2023 afvist at behandle klagen.^[4]

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Lemvig Kommune har den 12. december 2022 i medfør af miljøvurderingslovens § 21 truffet afgørelse om, at etablering af et elladeinfrastrukturprojekt ved Lemvig Station ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.

Det fremgår af screeningsafgørelsen, at bygherre har udført støjberegninger af den kommende støjbelastning. I beregningerne er medtaget støj fra selve jernbanen som strækningsstøj og støj fra tilknyttede aktiviteter, eksempelvis ventende tog under opladning. Derudover er der medtaget virksomhedsrelateret støj, som støj fra transformerstation, batteri, faste ladefaciliteter til busholdepladser mm. Det fremgår endvidere, at ændringerne på stationsområdet kan gennemføres under overholdelse af relevante støjgrænser

for jernbanestøj og støj fra virksomhedsrelaterede aktiviteter. Der er dog et spejderhus ved [Adresse1] umiddelbart syd for jernbanen og øst for busparkeringen, hvor støjbelastningen ligger lidt over støjgrænsen om natten.

I forlængelse heraf fremgår det, at Lemvig Kommune ikke kan acceptere, at støjbelastningen ved spejderhuset ligger over støjgrænsen, da dette vil medføre indskrænkede muligheder for eventuelt omdannelse til boligformål. Det fremgår, at det derfor er beskrevet i lokalplanen, at der skal gennemføres en nøjere projektering af området ved busholdepladsen, så støjen ved spejderhuset ikke overskrider Miljøstyrelsens vejledende støjgrænseværdier for boligområder for åben og lav boligbebyggelse. Hertil fremgår det, at dette kan ske ved en optimeret støjprojektering eller etablering af en støjskærm.

2.2 Klagens indhold

Klager har anført, at projektet er et forsøgsprojekt, som ikke er færdigprojekteret. Hertil har klager anført, at der ikke er nogen reelle oplysninger på plads, da projektet fortsat er på skitsestadiet. Der kan dermed heller ikke regnes på de reelle miljøpåvirkninger, projektet vil medføre, og resultatet vil blive, at Lemvig Kommune efterfølgende vil tillade flere ting, altså salamimetoden.

Yderligere har klager anført, at der er kommunalbestyrelsesmedlemmer fra Lemvig Kommune i alle de involverede instanser, og at det samtidig er kommunen, der sagsbehandler projektet. Kommunen må derfor være inhabil på grund af interessesammenfald.

Klager har derudover anført, at Lemvig Kommune ikke har svaret på alle klagers spørgsmål i høringssvaret. I forlængelse heraf har klager anført, at kommunen ikke har svaret på, at der mangler en situationsplan for indretningen af busholdepladsen på [Vej1], herunder en redegørelse for hvorledes der er plads til ind- og udkørsel til store busser på vejen. Derudover mangler der en redegørelse for trafikken på [Vej1], ligesom der mangler en redegørelse for den samlede støj, herunder lavfrekvent støj. Videre mangler der en redegørelse for vibrationer fra projektet samt oplysninger om, hvor stort et magnetfelt der vil være hos de nærmeste naboer.

I forhold til støj har klager desuden anført, at Lemvig Kommune ikke vil oplyse, hvilke støjniveauer der vil være i dag- og aften timerne. Kommunen melder klart

ud, at der er behov for af dispensere for at kunne overholde gældende grænseværdier i området.

Endvidere har klager anført, at projektet er en brandbombe, der er umulig at slukke i tilfælde af brand, da der er mange batterier. Derudover vil en brand udvikle giftig klorgas, hvilket vil sprede giftige dampe ind over klagers fabrik. Det er en væsentlig mangel, at der ikke er en risikovurdering af projektet i forhold til brandrisikoen.

Herudover har klager anført, at der mangler en beskrivelse af hele anlægsfasen, herunder hvordan det sikres, at klagers virksomhedsdrift ikke påvirkes væsentligt, herunder af lugtgener.

Klager har derudover anført at der skal fældes og ødelægges mere end 3.000 m² natur i området, hvilket medfører, at dyreliv af alle arter mister deres levesteder. Projektet medfører, at alle grønne arealer på stationsområdet bliver fjernet, og klager er bekymret for den påvirkning, projektet vil få på klagers virksomhed og de omkringliggende boliger.

Klager har anført, at projektområdet er så lille, at der ikke er plads til et busdepot, parkering til chauffører, ladestandere mv. Busdepotet bør derfor rykkes ud i et erhvervskvarter, hvor der allerede er en transformerstation. Hele området vil fremstå som et teknisk anlæg med metalhegn, store tekniske installationer placeret helt ud i vejkanterne, solplaner og intet grønt.

2.3 Lemvig Kommunes bemærkninger til klagen

Lemvig Kommune har den 24. januar 2023 bemærket, at støjen fra transformerstationen og batteristationen ikke giver anledning til betydelig lavfrekvent støj eller kritiske vibrationer. I forlængelse heraf har kommunen bemærket, at der ved den senere projektering vil blive stillet krav til sikring af dette.

Yderligere har Lemvig Kommune bemærket, at der om aftenen og i dagperioderne kan accepteres en højere støjudsendelse, da der i Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser for virksomhedsstøj er tilladt mere støj i de mindre støjfølsomme perioder af døgnet. Derudover fastlægger støjpuljerne en øvre grænse for den tilladelige støjudsendelse fra de kommende tekniske anlæg eller grupper af anlæg ud fra en foreløbig geometri. Hertil har kommunen bemærket,

at der senere skal regnes på støjen fra de faktiske kommende anlæg og den konkrete indretning, da projektet på nuværende tidspunkt ikke kendes på et sådant detaljeringsniveau, at det er muligt.

Lemvig Kommune har desuden henvist til afgørelsens indhold om støj.

2.4 Nye oplysninger under sagens behandling

Lemvig Kommune har den 6. maj 2024 på foranledning af en høring fra Miljø- og Fødevareklagenævnet oplyst, om kommunen i screeningsafgørelsen har stillet betingelse om, at Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser ikke må overskrides.

Lemvig Kommune har bemærket, at det er kommunens opfattelse, at bygherren ved fremsendelsen af støjrapporten har redegjort for, at projektet vil overholde de vejledende støjkrav ved en optimeret støjprojektering og/eller etablering af en støjskærm mod naboområdet. Bemærkningen i screeningsafgørelsen er kommunens svar på bygherrens spørgsmål om, hvilke støjkrav kommunen vil gøre gældende for spejderhuset. Hertil har kommunen bemærket, at lokalplanen redegør for resultatet af dialogen om støj med bygherre.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag alene fundet anledning til at behandle Lemvig Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt i forhold til støj.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet har dog fundet anledning til at anføre en række forhold, som Lemvig Kommune

vil skulle tage i betragtning i forbindelse med en fornyet behandling af sagen, se nærmere i afsnit 3.3.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige regler og retsgrundsætninger om f.eks. saglige hensyn, lighed, proportionalitet, habilitet og krav til begrundelse og sagens oplysning.

Klager over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klager over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed ikke tage stilling til, om en lovlig afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke i sig selv grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til grundlaget for beslutningerne og til procedurerne herfor.

3.2.2 Lemvig Kommunes vurdering af, om projektet er miljøvurderingspligtigt i forhold til støj

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 er altid omfattet af krav om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, før de må påbegyndes, jf. § 15, stk. 1,

nr. 1.

Projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse efter lovens § 21 (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projekt kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af lovens bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i lovens bilag 6, herunder projektets karakteristika, placering og arten og kendetegn ved den potentielle indvirkning på miljøet. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.

Det følger af miljøvurderingslovens § 19, stk. 1, at bygherren skal indgive en skriftlig ansøgning, jf. § 18, om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2. Bygherrens ansøgning om screeningsafgørelse kan efter § 19, stk. 3, indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at det forudsættes, at oplysninger fremgår på det tidspunkt, hvor ansøgningen fremsendes af bygherren. Oplysningerne kan afspejle indholdet af de justeringer i projektet, som bygherren i sin udformning af projektet har forudsat. Det er således ikke foranstaltninger, som den kompetente VVM-myndighed kan stille som vilkår for en afgørelse om ikke miljøvurderingspligt.^[5]

Grundlaget for screeningen er bygherrens oplysninger, allerede foreliggende viden og almene erfaringer om det pågældende sagsområde.^[6] En screening anses for at være en foreløbig vurdering af det ansøgte projekt, og en screeningsafgørelse skal kunne træffes ret hurtigt.^[7] Det indebærer, at der må accepteres et vist spillerum for vurderingen. Er der behov for mere indgående undersøgelser for at foretage den nødvendige vurdering, taler det for miljøvurderingspligt.

Lemvig Kommune har foretaget en screening af det ansøgte projekt om etablering af elladeinfrastrukturprojekt ved Lemvig Station og har vurderet, at projektet ikke kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, hvorfor Lemvig Kommune har truffet afgørelse om, at det ikke er miljøvurderingspligtigt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på baggrund af sagens oplysninger, at Lemvig Kommune har fastsat et vilkår i screeningsafgørelsen. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det fremgår af afgørelsen, at støjbelastningen ved spejderhuset ligger over den vejledende natstøjgrænse, og at kommunen ikke kan acceptere dette. Kommunen har under sagens behandling desuden oplyst, at kommunens manglende accept er et udtryk for, hvilke støjkrav kommunen over for bygherre vil gøre gældende i forhold til spejderhuset. Dette sammenholdt med, at kommunen i afgørelsen har oplyst, at der skal gennemføres en nøjere projektering af området, så det sikres, at støjen ikke overskrider støjgrænserne for spejderhuset, enten ved at støjprojektere eller etablere en støjskærm mod naboområdet, medfører, at det er nævnets opfattelse, at kommunen dermed har opstillet et vilkår i screeningsafgørelsen. Nævnet bemærker, at der ikke er tale om foranstaltninger, som har været beskrevet i bygherres ansøgning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har desuden lagt vægt på, at en screeningsafgørelse ikke er en tilladelse, og at der derfor ikke kan stilles vilkår til projektet heri. Stilles der vilkår i en screeningsafgørelse, forskydes grænsen for, hvornår det konkrete projekt kan have en væsentlig indvirkning på miljøet. Viser der sig et behov for at stille vilkår i den konkrete screeningsafgørelse med henblik på at holde det konkrete projekt under grænsen for en væsentlig indvirkning på miljøet, vil der i stedet skulle træffes afgørelse om miljøvurderingspligt. Efter nævnets opfattelse er det en forudsætning for at fastsætte vilkår efter miljøvurderingsloven, at det sker på baggrund af en miljøkonsekvensrapport udarbejdet efter lovens § 20.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

Ved en fornyet behandling af sagen skal Lemvig Kommune foretage en ny vurdering af om påvirkningerne fra projektet, herunder støjpåvirkningen ved spejderhuset, medfører krav om miljøvurdering. Kommunen bør inddrage, om de vejledende støjgrænser overskrides samt screeningens øvrige parametre som

f.eks. hyppighed og varighed. Nævnet henviser til vejledningen til miljøvurderingslovens afsnit 4.5.2.1. Kommunen kan i den forbindelse ikke fastsætte et vilkår i screeningsafgørelsen. Såfremt det er kommunens vurdering, at et vilkår er nødvendigt, skal kommunen udarbejde en miljøvurdering af projektet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer desuden, at Lemvig Kommune har oplyst, at projektet ikke er projekteret helt færdig endnu. Ved en fornyet behandling af sagen bør kommunen være opmærksom på, at ved vurderingen af, om et projekt er omfattet af miljøvurderingsloven, skal projektets karakteristika ansues i forhold til bl.a. hele projektets dimensioner og udformning, jf. miljøvurderingslovens bilag 6, punkt 1, litra a. Nævnet henviser i den forbindelse også til vejledningen til miljøvurderingslovens afsnit 4.5.1.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Lemvig Kommunes afgørelse af 12. december 2022 om, at etablering af et elladeinfrastrukturprojekt ved Lemvig Station ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse og hjemviser sagen til fornyet behandling i Lemvig Kommune.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Planklagenævnets sagsnr. 23/05173.

[5] Forslag nr. 147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016, de specielle bemærkninger til § 19.

[6] Forslag nr. 147 til Lov om miljøvurderings af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) som fremsat den 3. marts 2016, de specielle

bemærkninger til § 22.

[7] Vejledning nr. 9093 af 21. februar 2024 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), Konkrete projekter, afsnit 4.5.3. Screeningsafgørelsen.

Lovområder:

Miljøvurdering af konkrete projekter